

מ"ת 60427/08/16 - מדינת ישראל נגד יוסף אל אמיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 60427-08-16 מדינת ישראל נ' אל אמיר(עציר)
תיק חיצוני: 355314/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יוסף אל אמיר (עציר)

החלטה

במוקד הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם ראוי להותיר את המשיב במעצר עד לתום ההליכים בעניינו במתקן כליאה, או בפיקוח אלקטרוני.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק, אביזרי נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"), ביחד עם סעיף 7(ג) לפקודה והחזקת כלים המשמשים לסם, לפי סעיף 10א(א) לפקודה.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.8.16, החזיק המשיב בדירתו בלוד טבליה אחת של סם מסוכן מסוג MDMA; 759.91 גרם סם מסוכן מסוג הרואין כשהוא מחולק לכ-450 מארזים ועטוף בניילון נצמד ובאקדח 9 מ"מ אשר נגנב מבעליו וחסר בו חלק ה"צינה", לצד מחסנית תואמת ריקה מכדורים, משתיק קול עטוף בניילון נצמד בצבע כחול, שקית ובתוכה 54 כדורי 9 מ"מ וכן 9 כדורים בקוטר של 0.22 מ"מ, מחסנית תואמת לרובה סער מסוג M16 ריקה מכדורים וכן שלושה משקלים אלקטרוניים.
3. בדיון שהתקיים לפניי ביום 27.10.16, הצהירו הצדדים לפרו' הדיון, בהסכמה, כי הנשק שנתפס בבית המשיב אינו תקין. בהתאם לכך, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה כנגדו והמשיב הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.
4. למשיב 5 הרשעות קודמות מהשנים 2007 עד 2014. הרשעות אלו כוללות, בין היתר, עבירות סמים, רכוש, אלימות רחוב ואלימות זוגית. המשיב ריצה עונש מאסר בעבודות שירות בשנת 2007 וכן עונש מאסר בפועל בשנת 2011.

5. בתחילה, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. בתסקירו הראשון, התרשם שירות המבחן כי לאחרונה חלה נסיגה במצבו של המשיב וכן מקיומם של קשרים שוליים, במסגרתם הוא חווה תחושת שייכות מתוך צורך בריגוש והגברת הערך העצמי והגברי. שירות המבחן הוסיף והתרשם, כי למשיב קושי בהצבת גבולות לעצמו ולסביבתו, נטייה להתנהגות בעלת מאפיינים תועלתניים ושוליים, לצד דפוסי הסתרה מבני משפחתו. כן התרשם שירות המבחן כי המשיב מסר מידע מגמתי וחלקי על התנהלותו במישורי חייו האישיים ובקשריו החברתיים, אשר נועדו להציגו באור חיובי ומתפקד. שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב באופן כללי, תוך ציון נסיגה במצבו כנזכר, תפקודו שאינו יציב, מבוקשו לתור אחר ריגושים וקושי לבחון סיכון בהתנהלותו, היותו מאופיין במעורבות שולית חוזרת ונשנית וקיומה של חשיפה לעבריינות במשפחת המוצא ובסביבתו. בנוסף התרשם שירות המבחן מהעדר גורמים יציבים וממתנים בחיי המשיב.

שירות המבחן הוסיף ונדרש לבחינת חלופת המעצר והמפקחים שהוצעו מטעם המשיב וסבר כי המפקחים שהוצעו - מר סעיד פריג' - חבר המשפחה ומר מוניר עאמר - הנשוי לבתו של מר פריג', אינם מתאימים לשמש כמפקחים עבורו. צוין כי מר פריג' ומר עאמר ביטאו כעס כלפי המעשים המיוחסים למשיב, אך מבלי שהיה לכך ביטוי ממשי מול המשיב עצמו. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי המפקחים אינם מודעים לנסיבות כתב האישום ולהיקף הבעייתיות הנשקפת מהמשיב וכי יתקשו לזהות מצבי סיכון בהתנהלותו. בנוסף, שירות המבחן סבור כי למשיב יכולת מניפולטיבית ודפוסי הסתרה אשר יקשו על המפקחים המוצעים לזהות בעייתיות בהתנהגותו. מכל אלו, התרשם שירות המבחן כי מפקחים מוצעים אלו לא יוכלו להשפיע על המשיב ולהפחית את הסיכון במצבו.

6. בתסקיר נוסף מאת שירות המבחן, נבחנה האפשרות למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית חברי משפחתו שבישוב זרזיר אשר בצפון הארץ, בפיקוחם של מר עאדל גריפאת ומר ענתר גריפאת. שירות המבחן התרשם כי מפקחים מוצעים אלו, מבינים היטב את אופי הבעייתיות הנשקפת מהמשיב, את הצורך בהצבת גבולות חד משמעיים כלפיו ובמניעת קשרים שוליים ולכן סבר כי הם יהוו גורמים ממתנים להתנהגותו ויפחיתו מרמת הסיכון במצבו. בנוסף, שירות המבחן הבהיר כי המלצתו זו אינה גורעת מרמת הסיכון הנשקפת מהמשיב, כפי שצוין בתסקיר הקודם, אלא שלנוכח מיקומה המרוחק של החלופה ואיכות המפקחים, ניתן לשקול בחיוב את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית המפקחים שבזרזיר.

טענות הצדדים

7. עמדת המבקשת היא למעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המבקשת טוענת לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית, על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**"), שכן מדובר בעבירות סמים. כן טוענת המבקשת לקיומה של עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור. בנוסף, בהינתן שלמשיב מיוחסת גם עבירת סמים וגם עבירת נשק, סבורה המבקשת כי מדובר במסוכנות כפולה הנשקפת מטעמו. המבקשת הוסיפה וטענה, כי בעבירות סמים או נשק, אין להעדיף תנאים שפגיעתם בחרות הנאשם פחותה, למעט בנסיבות חריגות ומיוחדות, אשר לשיטתה, אינן מתקיימות במקרה הנדון. המבקשת הדגישה את עברו הפלילי של המשיב ובכלל זה את עבירות הרכוש והחזקת הסם שלא לצריכה עצמית, בהן הורשע בשנת 2007.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי תסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב שליליים במהותם. המבקשת סבורה כי

מסוכנות המשיב ממנה התרשם שירות המבחן, נלמדה ממכלול הנסיבות הנוגעות לעניינו ולכן יש ליתן לה משקל מהותי. אשר לתסקיר השני, סבורה המבקשת כי אין לאמץ את האמור בו. ראשית, משום שאין מדובר בהמלצה כי אם בסברה שלפיה "ניתן לשקול בחיוב" מעצר בפיקוח אלקטרוני. שנית, משום שהמשיב אינו עובר את המשוכה הראשונה הנדרשת במבחן "הדו-שלבי", הקשורה בו עצמו, לצורך העדפת תנאים שפגיעתם בחרותו פחותה.

המבקשת תמכה את טענותיה באסמכתאות.

8. המשיב טען, מנגד, כי יש להעדיף אמצעים שפגיעתם בחרותו פחותה ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן בתסקירו השני. המשיב סבור שאין לקבל את הערכת המסוכנות שאליה התייחס שירות המבחן בתסקירו הראשון. לשיטתו, התרשמות זו הוסקה אך ורק מעובדות כתב האישום ולכן אין לקבלה. בנוסף, המשיב בעמדה כי יש לאמץ את התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהמפקחים המוצעים ובהתחשב במיקום המעצר המוצע בפיקוח אלקטרוני, יש להעדיף חלופת מעצר זו, על פני הותרתו במתקן הכליאה. ב"כ המשיב הוסיפה והדגישה כי לשיטתה, אין בעברו של המשיב עבירות דומות לאלו המיוחסות לו בכתב האישום, כך כך שאין לזקוף נתון זה לחובתו.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בתסקירי שירות המבחן ונתתי דעתי למכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. שוכנעתי כי במקרה הנדון, לא מתקיימים הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העדפת תנאים שפגיעתם בחרות המשיב פחותה והעדפתי את האינטרס הציבורי למוגנות מפני המשיב ומעשיו הלכאוריים, על פני האינטרס הפרטי של המשיב עצמו.

10. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עיקר הדיון עוסק באפשרות להעדיף את השגת מטרות המעצר בתנאים שפגיעתם בחרות המשיב פחותה. כידוע, גם במקרים החמורים ביותר, לרבות בעבירות סמים ונשק המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מוטלת על בית-המשפט החובה לבחון את נסיבות המעשה והעושה ואת האפשרות להעדפת חלופת מעצר (ר' סעיף 21 (ב)(1) לחוק; בש"פ 4185/03 **אביטן נ' מדינת ישראל** (14.5.03); בש"פ 6909/05 **סטופל נ' מדינת ישראל** (3.8.00)).

בחינה זו נעשית תוך התחשבות בעוצמת הראיות ועילת המעצר. ככלל, מסוכנותו של הנאשם נבחנת על פי "המעשה והעושה", קרי, המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, התרשמות שירות המבחן מעניינו והמסוכנות הסטטוטורית הנלמדת ממהות העבירות המיוחסות למשיב (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96); בש"פ 6700/04 **מדינת ישראל נ' גרה** (19.7.04)).

11. אשר לנסיבות המעשה, עבירות הסמים והנשק המיוחסות למשיב, הן חמורות, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ונמנות בין העבירות שהמחוקק הורנו מפורשות כי ראוי לעצור בגינן, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(3) ו- 21(א)(1)(ג)(2) לחוק.

ביחס לעבירות סמים, נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, הכלל הוא מעצר והחריג הוא חלופת מעצר, ולמעט מקרים חריגים אין אפשרות לאיין המסוכנות הסטטוטורית באמצעות חלופת מעצר" (ר' בש"פ

1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל (7.3.11); בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך
(14.8.08).

ביחס לעבירות נשק, קיימת מסוכנות אינהרנטית הנובעת מכך שהנשק עלול לשמש לפעילות עבריינית או לפעילות טרור, תוך חשש ממשי לפגיעה בשלום הציבור. נקודת המוצא היא שעבירות נשק מעידות על מסוכנות רבה והן מצדיקות, בדרך כלל, מעצר מאחורי סורג ובריח. רק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיג מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר (ר' בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל (5.5.2016); בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013); בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (24.12.15); בש"פ 5874/10 דרוש נ' מדינת ישראל (1.9.2010)).

12. בנוסף, על עבירות נשק וסמים, חלה הוראת סעיף 22ב(ב) לחוק, המורה כי אין להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו ובזו הלשון:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני:

(1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג);"

הנה כי כן, מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות כגון דא, מחייב קיומן של נסיבות חריגות, מקרים יוצאי דופן, או טעמים מיוחדים.

הדרישה ל"טעמים מיוחדים" בהקשר זה פורשה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, או לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם (ר' בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי (8.7.2016)). בנוסף, נסיבות כגון גיל צעיר, עבר נקי, תסקיר חיובי, משך המעצר, עוצמת ראיות נמוכה, מצוקה מיוחדת, נסיבות מקלות הקשורות בדרך שבה נעברה העבירה וצרכי שיקום מיוחדים, הוכרו אף הן כנסיבות שיש להכיר בהן כטעמים מיוחדים (ר' בש"פ 1997/12 גמל נ' מדינת ישראל (14.3.2012); בש"פ 1084/12 בדרה נ' מדינת ישראל (9.2.2012); בש"פ 726/16 אלחייק נ' מדינת ישראל (23.2.2016); בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.16)).

המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים, אינם נחשבים, לכשעצמם, כטעמים מיוחדים (ר' בש"פ 2472/16 הנ"ל).

13. שוכנעתי כי המשיב אינו עומד בתנאים הנדרשים להעדפת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. עניינו של המשיב אינו חריג ומיוחד על מנת להטות את הכף לטובת העדפת תנאים שפגיעתם בחרותו פחותה. סבורני כי המקרה הנדון אינו נמנה עם אותם מקרים מיוחדים וחריגים המצדיקים העדפת חלופת מעצר בעבירות סמים או נשק ולא מתקיימים טעמים מיוחדים, המאפשרים את העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני.

14. אשר לנסיבות העושה, תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, מצביע על קיומם של גורמים מגבירי סיכון מצדו, שאינם קשורים למעשים המיוחסים לו, בדמות קשרים שוליים, צורך בריגוש והגברת הערך העצמי הגברי, קושי בהצבת גבולות לעצמו ולסביבתו, נטייה להתנהגות בעלת מאפיינים תועלתניים ושוליים, דפוסי הסתרה מבני משפחתו, תפקוד בלתי יציב, קושי בבחינת סיכונים בהתנהלותו, מעורבות שולית חוזרת ונשנית

וחשיפה לעבריינות במשפחת המוצא ובסביבתו. שירות המבחן התרשם, אמנם, כי ניתן להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב ברמה ניכרת, באמצעות מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית קרובי משפחתו שבזרזיר, אולם התרשמות זו אינה עולה כדי טעם מיוחד שיש בו כדי להטות את הכף לטובת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, כנזכר.

בנוסף, למשיב עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות מהשנים 2007 עד 2014. הרשעות אלו כוללות, בין היתר, עבירות סמים, רכוש ואליומות. המשיב אף ריצה מאסר בפועל בגין עבירת אלימות בשנת 2011.

15. אני מקבל את טענת המבקשת, לפיה אין לסווג את התרשמותו של שירות המבחן כהמלצה להעדפת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן ציין כי לשיטתו, אך "ניתן לשקול בחיוב" את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ואין המדובר בהמלצה חיובית מפורשת (ר' בש"פ 1246/13 **מדינת ישראל נ' ברקאט** (15.2.13)).

גם אם הייתי מחשיב את התרשמות שירות המבחן כהמלצה חיובית, לא היה בידי לקבלה, בהינתן כי לבד מכך שאין בה כדי להוות טעם מיוחד, בית המשפט אינו כפוף להמלצת שירות המבחן, בהיותו מופקד על ראיית מכלול האינטרסים הרלוונטיים לדיון זה.

16. העובדה המוסכמת לפיה הנשק שנתפס בחזקת המשיב, לכאורה, לא היה תקין, אינה מקהה את חוד המסוכנות הנשקפת ממנו באופן משמעותי. ראשית, משום שלבד מהנשק עצמו, בחזקת המשיב נתפסה תחמושת בכמות לא מבוטלת, מחסנית ומשתיק קול. אי תקינותו של הנשק אינה מלמדת, בהכרח ובשלב ראשוני זה של הדיון, כי לא ניתן לעשות בו שימוש, ככל שניתן לתקנו. צבר התחמושת ומשתיק הקול מגבש מסוכנות מעצם טבעו. שנית, משום שבד בבד לנשק והתחמושת, נתפס בבית המשיב סם מסוכן בכמות גדולה, כשהוא מחולק למנות באופן הצופה פני הפצה.

בנסיבות אלו, מדובר במסוכנות מוגברת שאינה מתיישבת עם חלופת מעצר. עמדה על כך כב' השו' פרוקצ'יה בבש"פ 1796/05 **ביטון נ' מדינת ישראל** (14.3.05), בזו הלשון:

"הקישור בין הימצאות הנשק הטעון בביתו של העורר לבין הסמים שנמצאו במקום מגביר את מסוכנותו, שהיתה קימת בלאו הכי. הוא עשוי להצביע על פעילות עבריינית מובהקת ומסוכנת שאינה מתיישבת עם החלת חלופת מעצר" (ר' עוד: בש"פ 1541/16 **מדינת ישראל נ' רפאלוב (8.3.16)).**

17. לאור המקובץ, שוכנעתי כי הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחרות המשיב פחותה, אינם מתקיימים בעניינו של המשיב. אין המדובר באדם נעדר עבר פלילי, שקיים אופק שיקומי ברור בעניינו. בנוסף, לאור עברו הפלילי של המשיב וחומרת העבירות המיוחסות לו, הכוללות החזקת נשק, תחמושת וסמים, בד בבד, התקשיתי לייחס לו את מידת האמון המתבקשת לצורך העדפת תנאים שפגיעתם בחרותו פחותה.

מטעמים אלו כולם, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, 3 בינואר 2017, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט